

Promoting Social Behavior in Early Childhood Through Sports Games

Yang Shuwei¹ and Peeraporn Rattanakiat²

¹ Master Degree Student, Early childhood field Faculty of Education, Maha Sarakham Rajabhat University, Thailand

²Early childhood field Faculty of Education, Maha Sarakham Rajabhat University, Thailand

¹E-mail: nunchawee_333@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3383-3757>

²E-mail: peeraporn.ra@rmu.ac.th, ORCIDID: <https://orcid.org/0009-0008-8095-116X>

Received 28/02/2024

Revised 06/03/2024

Accepted 25/03/2024

Abstract

Background and Aims: The desire of kids to play with friends and integrate into society. Desire to be free to explore and learn about the world around them. Wish to receive praise and encouragement from adults. It is an answer to the social demands of young children. Thus, the purpose of this research was to compare the social behavior of early childhood children before and after playing sports games. The target group used in this research was 15 early childhood children aged 5 - 6 years, Huilong Yayuan Kindergarten, Longgang District, Shenzhen, Guangdong Province. The purpose of this research was to select a purposive sampling. Sports game experience plan of: There are 8 sports game experience plans: 1) Bring water home 2) Birds find nests 3) Closed eyes search for treasures 4) Sack run to collect balls 5) Ants climb logs 6) Musical chairs 7) Walk eggs 8) Three-legged run. Powerful. Assessment of social behavior in 3 areas: sharing Assistance and cooperation. Using a Pre-Experimental Design, the statistics used to analyze the data were average, standard deviation, and percentage of progress.

Results: The social behavior of early childhood children after playing sports games had a mean value of 15.46, a standard deviation value of 2.09, higher than before organizing sports game activities, which had a mean value of 11.13, a standard deviation value of 1.71, with Percentage of progress equal to 56.58.

Conclusion: According to the research, playing sports has a favorable impact on young children's social conduct. This is demonstrated by the large increase in mean value from 11.13 to 15.46, with a matching percentage progress of 56.58%.

Keywords: Sports Games; Social Behavior; Early Childhood

การส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยด้วยเกมกีฬา

หยาง ซูเว่ย¹ และ พิระพร รัตนเกียรติ²

¹นิสิตระดับมหาบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

²อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การที่เด็กต้องการเล่นกับเพื่อนและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการอิสระที่จะเรียนรู้ประสบการณ์รอบตัว ต้องการได้รับการกำลังใจ และคำชมจากผู้ใหญ่ เป็นการตอบสนองความต้องการทางสังคมของเด็กปฐมวัย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการเล่นเกมกีฬา

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัยอายุ 5 - 6 ปี จำนวน 15 คน โรงเรียนอนุบาล Huilong Yayuan เขต Longgang เซินเจิ้นมณฑลกวางตุ้ง โดยมีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sample) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์เกมกีฬา จำนวน 8 แผน ได้แก่ 1) พาน้ำกลับบ้าน 2) นกहारัง 3) ปิดตาตามหาสมบัติ 4) วังกระสอบเก็บลูกบอล 5) มดไต่ขอน 6) แก้วอืดดนตรี 7) พาไข่เดิน 8) วังสามขาทรงพลัง แบบประเมินพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการแบ่งปัน ด้านการช่วยเหลือ และด้านความร่วมมือ โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Pre - Experimental Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละความก้าวหน้า

ผลการวิจัย: ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยหลังการเล่นเกมกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.46 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.09 สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมเกมกีฬา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.13 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.71 โดยมีร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 56.58

สรุปผล: ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการเล่นกีฬาส่งผลดีต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กเล็กแสดงให้เห็นได้จากค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นอย่างมากจาก 11.13 เป็น 15.46 โดยมีเปอร์เซ็นต์ความก้าวหน้าที่ตรงกันที่ 56.58%

คำสำคัญ : เกมกีฬา; พฤติกรรมด้านสังคม; เด็กปฐมวัย

บทนำ

ทักษะทางสังคมเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในสังคมสำหรับทุกคน เนื่องจากทักษะทางสังคมนี้เป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้อื่นในสังคมนั้นๆ ยอมรับบุคคลนั้นหรือไม่ ทุกคนจึงจำเป็นต้องมีทักษะทางสังคมที่เหมาะสม เพื่อที่จะสามารถสร้างสัมพันธ์ภาพและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กุลยา ก่อสุวรรณ, 2553) โดยทักษะทางสังคมยังเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับทุกเพศทุกวัยเริ่มตั้งแต่วัยเด็กที่ต้องได้รับการดูแลจากบุคคลในครอบครัว การพึ่งพา การเรียนรู้สิ่งใหม่ในชีวิตวัยรุ่นที่ต้องการการปรับตัวการยอมรับจากเพื่อนฝูงและบุคคลรอบข้าง วัยผู้ใหญ่ที่ต้องการการร่วมมือเพื่อประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน แม้กระทั่งวัยชราที่

ต้องการทักษะสังคมที่ช่วยให้การสื่อสารกับบุคคลในครอบครัวเป็นไปอย่างราบรื่น (นุชรี บัวโค, 2562) ซึ่งเด็กเริ่มสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมครั้งแรกในครอบครัว โดยมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่และพี่น้อง เมื่อโตขึ้นต้องไปสถานศึกษา เด็กเริ่มเรียนรู้การติดต่อและการมีสัมพันธ์กับบุคคลนอกครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในวัยเดียวกัน เด็กได้เรียนรู้การปรับตัวให้เข้าสังคมกับเด็กอื่นพร้อมๆ กับรู้จักร่วมมือในการเล่นกับกลุ่มเพื่อนเจตคติและพฤติกรรมทางสังคมของเด็กจะก่อขึ้นในวัยนี้ และจะฝังแน่นยากที่จะเปลี่ยนแปลงในวัยต่อมา ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยนี้มี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกนั้นเป็นความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ และลักษณะที่สองเป็นความสัมพันธ์กับเด็กในวัยใกล้เคียงกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การที่เด็กต้องการเล่นกับเพื่อนและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการอิสระที่จะเรียนรู้ประสบการณ์รอบตัว ต้องการได้รับการกำลังใจ และคำชมจากผู้ใหญ่ เป็นการตอบสนองความต้องการทางสังคมของเด็กปฐมวัย ดังที่ จริญญา สันตานนท์ (2553) กล่าวว่า การที่เด็กต้องการมีส่วนร่วมในสังคม โดยการมีกลุ่มเพื่อน ต้องการอิสระที่จะเรียนรู้ประสบการณ์รอบตัว ต้องการกำลังใจ ความปลอดภัย การยอมรับ การช่วยเหลือ และคำชมจากผู้ใหญ่ ดังนั้น เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการทางสังคมของเด็กปฐมวัย จึงควรจัดให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม พูดคุยปรึกษากันอย่างเป็นอิสระ มีการแสดงผลงานความสามารถให้เพื่อนและครูได้เห็นและได้รับการยอมรับทำให้เด็กมีความภาคภูมิใจในตนเอง เกิดความรู้สึกดีและเรียนรู้ที่จะปรับพฤติกรรมให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญมาก หากเด็กได้รับการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสมทำให้เด็กสามารถปรับตัวและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข พฤติกรรมทางสังคมของเด็กส่วนใหญ่พัฒนาจากการเรียนรู้ในขณะที่เล่นกับเพื่อน สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสังคมของ Erikson ได้เน้นส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมในเด็กปฐมวัย เพราะเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ หากเด็กมีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นมากเท่าไร ยิ่งทำให้เด็กมีประสบการณ์เรียนรู้และทักษะทางสังคมมากยิ่งขึ้น และ เมื่อเด็กได้รับการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับวัยจะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคมตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ซึ่งประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคม เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัวจากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การเล่น การทำงานกับผู้อื่น การอยู่ร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) และการส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคมต้องเปิดโอกาสเด็กได้เล่น หรือทำงานร่วมกันแบบค่อยเป็นค่อยไปอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ โดยมีผู้ใหญ่คอยกระตุ้น สนับสนุนให้กำลังใจแสดงความชื่นชมให้เด็กร่วมมือกัน วางแผนการทำงานร่วมกัน เด็กจะยิ่งมีโอกาสเรียนรู้ความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักแก้ปัญหาซึ่งเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมร่วมมือของเด็กปฐมวัยได้อีกทางหนึ่ง (สุมาลี บัวหลวง, 2557)

สำหรับการส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้จากการเล่นกับเพื่อนนั้น สามารถส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมของเด็กได้ ซึ่งการเล่นเป็นวิธีการส่งเสริมกระบวนการทำงานและการอยู่ร่วมกัน

สอดคล้องกับวิจัย ประมูลจกโก (2561) กล่าวว่า เกมมีประโยชน์ด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านร่างกาย ส่งเสริมทักษะ การเคลื่อนไหว สุขภาพแข็งแรง มีความคล่องแคล่วว่องไวและมีบุคลิกภาพดี ด้านอารมณ์ เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ผ่อนคลายความเครียด ด้านสังคม ช่วยให้ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น เข้าใจคนอื่น ส่งเสริมความสามัคคีมีน้ำใจช่วยเหลือสังคม ด้านจิตใจ ทำให้สุขภาพจิตใจดี ไม่เครียด มีเหตุผล มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดี ด้านสติปัญญา มีไหวพริบปฏิภาณ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ได้ดี สำหรับเกมกีฬาสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญยิ่งต่อการฝึกทักษะและช่วยให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน การเล่นเกมเป็นวิธีการหนึ่งส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้และช่วยพัฒนาทักษะต่างๆ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมกระบวนการทำงานและอยู่ร่วมกัน ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม เกมทางพลศึกษามีหลายชนิด ซึ่งรวมทั้งการฝึกบริหารร่างกายประจำวัน แต่นำมาฝึกทักษะอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะเช่น ฝึกจับพัง ฝึกทำตาม ทิศทาง ฝึกการมีส่วนร่วมสำหรับเด็กเล็กๆ จะเห็นได้ว่าการเล่นเกมสำหรับเด็กเล็กๆ กฎ กติกา ต่างๆ กำหนดไว้ง่ายไม่ยุ่งยากซับซ้อน ฉะนั้นการเลือกเกมที่จะนำมาสอน ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการเล่น อายุ ร่างกาย ความสนใจ และความสามารถของเด็ก อาคารสถานที่จะต้องมีความเหมาะสม จำนวนผู้เล่นอุปกรณ์การเล่น รวมถึงกฎกติกาการเล่นก็ต้องเหมาะสม การสอนเกมจึงต้องมีลำดับขั้นตอนโดยเริ่มตั้งแต่การอธิบายวิธีการเล่น การสาธิตให้เด็กดูจนเกิดความเข้าใจ หากไม่เข้าใจก็ต้องซักถามให้เข้าใจก่อนการเล่น (เอกศักดิ์ เสงสุโข, 2559)

ดังนั้นเกมกีฬาสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นกิจกรรมการเล่นที่มีกฎ กติกา อย่างชัดเจน แต่ไม่ซับซ้อน โดยเป็นเกมที่ประยุกต์ทักษะพื้นฐานทางกีฬาเข้ามาช่วยด้วย ทำให้เด็กเกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลาย เกิดการเรียนรู้พัฒนาทักษะต่างๆ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมกระบวนการทำงานและอยู่ร่วมกัน ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยมีกระบวนการเล่นที่หลากหลาย และการเลือกเล่นเกมจะต้องเหมาะสมกับวัยของเด็ก ความสนใจ และความสามารถของเด็ก อาคารสถานที่จะต้องมีความเหมาะสม จำนวนผู้เล่นอุปกรณ์การเล่น รวมถึงกฎกติกาการเล่น ก็ต้องเหมาะสม การจัดกิจกรรมในระดับปฐมวัย ควรมุ่งปลูกฝังพฤติกรรมทางสังคมในด้านการแบ่งปัน การช่วยเหลือ และการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหรือเล่นกับเพื่อน เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และรู้จักการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การเล่นเกมจะเป็นสื่อกลางให้เด็กได้เรียนรู้พฤติกรรมทางสังคม เพราะการเล่นสามารถจูงใจให้เด็กทำสิ่งต่างๆ ได้ มีการแสดงความสามารถให้เพื่อนและครูได้เห็นได้รับการยอมรับทำให้เด็กมีความภาคภูมิใจในตนเอง ปรับพฤติกรรมให้เป็นที่ยอมรับของสังคม เคารพกฎกติกา ยอมรับความคิดเห็นของเพื่อน นำไปสู่การแสดงพฤติกรรมอย่างเหมาะสม ส่งผลให้เด็กสามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

ดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคมที่ส่งผลโดยตรงต่อการดำเนินชีวิตของเด็กปฐมวัยซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต จึงสนใจที่จะส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยด้วยเกมกีฬาของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล Huilong Yayuan เขต Longgang เซิน

เงินสนับสนุนทางรัฐ และเพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการเล่นเกมกีฬาสามารถจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในมาใช้ประกอบการเล่นได้ง่าย ผลจากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องในการส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเกมกีฬา

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยด้วยเกมกีฬา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เกมกีฬาสำหรับเด็กปฐมวัย

เกมกีฬาสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นการจัดกิจกรรมการเล่นที่มีกฎ กติกา อย่างชัดเจนแต่ไม่ซับซ้อน เป็นการประยุกต์ทักษะพื้นฐานทางกีฬาเข้ามาร่วมด้วย โดยครูสอดแทรกให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการช่วยเหลือ การแบ่งปัน ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ทำให้เด็กเกิดความสุข สนุกสนาน ผ่อนคลาย เกิดการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมกระบวนการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ดังที่ วิชัย ประมูลจกโก (2561) กล่าวว่า เกมมีประโยชน์ด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านร่างกาย ส่งเสริมทักษะการเคลื่อนไหว สุขภาพแข็งแรง มีความคล่องแคล่วว่องไวและมีบุคลิกภาพดี ด้านอารมณ์ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ผ่อนคลายความเครียด ด้านสังคม ช่วยให้ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น เข้าใจคนอื่น ส่งเสริมความสามัคคีมีน้ำใจช่วยเหลือสังคม ด้านจิตใจ ทำให้สุขภาพจิตใจดี ไม่เครียด มีเหตุผล มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดี ด้านสติปัญญา มีไหวพริบ ปฏิภาณ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ได้ดี สอดคล้องกับเอกศักดิ์ เสงสุโข (2559) กล่าวถึง เกมกีฬาสำหรับเด็กปฐมวัยว่าเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญยิ่งต่อการฝึกทักษะและช่วยให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน การเล่นเกมเป็นวิธีการหนึ่งส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้และช่วยพัฒนาทักษะต่างๆ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมกระบวนการทำงานและอยู่ร่วมกัน ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม เกมทางพลศึกษามีหลายชนิด ซึ่งรวมทั้งการฝึกบริหารร่างกายประจำวัน แต่นำมาฝึกทักษะอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะเช่น ฝึกวิ่ง ฝึกทำตามทิศทาง ฝึกการมีส่วนร่วมสำหรับเด็กเล็กๆ จะเห็นได้ว่าการเล่นเกมสำหรับเด็กเล็กๆ กฎ กติกา ต่างๆ กำหนดไว้ง่ายไม่ยุ่งยากซับซ้อน ฉะนั้นการเลือกเกมที่จะนำมาสอน ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการเล่น อายุ ร่างกาย ความสนใจ และความสามารถของเด็ก อาคารสถานที่ที่จะต้องมีความเหมาะสม จำนวนผู้เล่นอุปกรณ์การเล่น รวมถึงกฎกติกาการเล่น ก็ต้องเหมาะสม การสอนเกมจึงต้องมีลำดับขั้นตอนโดยเริ่มตั้งแต่การอธิบายวิธีการเล่น การสาธิตให้เด็กดูจนเกิดความเข้าใจ หากไม่เข้าใจก็ต้องซักถามให้เข้าใจก่อนการเล่น ดังที่ สุมาลี

บัวหลวง (2557) กล่าวว่า เกมสามารถแบ่งได้เป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับลักษณะในการจัดกิจกรรม เช่น ตามลักษณะการเล่น วิธีเล่น จุดมุ่งหมายของการเล่น จำนวนผู้เล่น ลักษณะการนำเกมไปใช้เล่น มีการใช้ทักษะง่ายๆ อาศัยความคล่องแคล่วว่องไว มีกติกาที่ไม่ยุ่งยาก ผู้เล่นได้รับความสนุกสนาน ผ่อนคลายความเครียด เป็นการเสริมสร้างความร่วมมือและมิตรภาพทางสังคมให้กับผู้เล่นอีกด้วย

2. พฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย

พฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการกระทำและการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการช่วยเหลือ การแบ่งปัน ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ทำให้สามารถปรับตัวและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข พฤติกรรมทางสังคมของเด็กส่วนใหญ่พัฒนามาจากการเรียนรู้ในขณะที่เล่นกับเพื่อน ดังนั้นการเล่นเกมีจึงเป็นวิธีการที่จะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมให้เด็กได้เรียนรู้ พฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ 1) การแบ่งปัน คือ การพูดชักชวนให้เพื่อนร่วมใช้วัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมร่วมกันผลัดเปลี่ยนอุปกรณ์กันในการทำกิจกรรม ให้เพื่อนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม 2) การช่วยเหลือ คือ การให้คำแนะนำวิธีการทำกิจกรรมแก่เพื่อน พูดให้กำลังใจ หรือสนับสนุนเพื่อนในการทำกิจกรรม ช่วยเพื่อนหรือครูในการเก็บอุปกรณ์เมื่อสิ้นสุดกิจกรรม 3) ความร่วมมือ คือ การปฏิบัติตามข้อตกลง ยอมรับฟังและทำกิจกรรมร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกันจนสำเร็จ สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2560) การพัฒนาเด็กปฐมวัยควรพัฒนาทุกด้านอย่างเป็นองค์รวม สำหรับประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคมเป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัวจากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การเล่น การทำงานกับผู้อื่น ฯลฯ การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎกติกา ข้อตกลงของส่วนรวม เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ ดังที่ กรรณิการ์ สุริยะมาตร (2560) กล่าวว่า เด็กมีความต้องการเล่นกับเพื่อน ต้องการแสดงออก โดยการเล่นละครที่แต่งขึ้นเองหรือเลียนแบบและต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้ใหญ่ ซึ่งการเปิดโอกาสให้เด็กได้เล่นละครโดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นชักนำ โดยการจัดประสบการณ์และจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม จะเป็นการเอื้อต่อการพัฒนาทุกด้านอย่างเป็นระบบ รวมทั้งพฤติกรรมด้านสังคม อันจะนำมาสู่การแสดงพฤติกรรมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ จริยา สันตานนท์ (2553) กล่าวว่า การที่เด็กต้องการมีส่วนร่วมในสังคม โดยการมีกลุ่มเพื่อน ต้องการอิสระที่จะเรียนรู้ประสบการณ์รอบตัว ต้องการกำลังใจ ความปลอดภัย การยอมรับ การช่วยเหลือ และคำชมจากผู้ใหญ่ ดังนั้น เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการทางสังคมของเด็กปฐมวัย จึงควรจัดให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม พูดคุยปรึกษากันอย่างเป็นอิสระ มีการแสดงผลงานความสามารถให้เพื่อนและครูได้เห็นและได้รับการยอมรับ ทำให้เด็กมีความภาคภูมิใจในตนเอง เกิดความรู้สึกดีและเรียนรู้ที่จะปรับพฤติกรรมให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่าการจัดกิจกรรมเกมีเป็นการจัดกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยได้เป็นอย่างดี โดยการจัดกิจกรรมเกมีเป็นการจัดกิจกรรมที่มีกฎ กติกา การเล่นอย่างชัดเจนแต่ไม่ซับซ้อน เป็นการประยุกต์ทักษะพื้นฐานทางกีฬาเข้ามาร่วมด้วย โดยครู

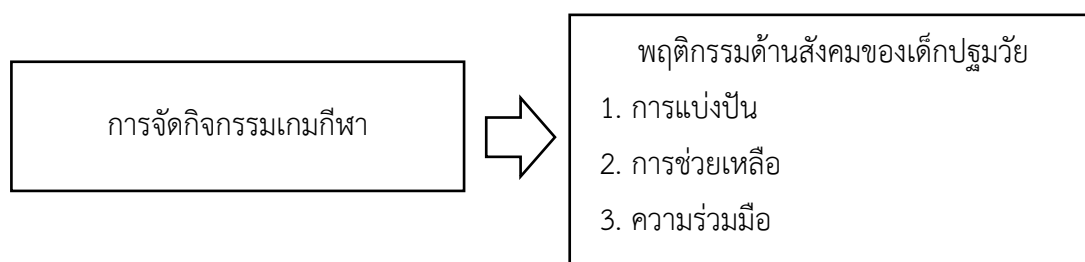
สอดคล้องให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการช่วยเหลือ การแบ่งปัน ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ทำให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนาน ผ่อนคลาย เกิดการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมกระบวนการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ดังนี้ 1) ขั้นนำ การนำเข้าสู่บทเรียนโดยการกระตุ้นเร้าความสนใจ ให้ได้เด็กอบอุ่นร่างกายเคลื่อนไหวพื้นฐานในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลิน อยากเรียนรู้ สนใจในการทำกิจกรรมขั้นต่อไป 2) ขั้นดำเนินกิจกรรม เป็นขั้นที่ครูแนะนำกิจกรรม กฎกติกา สาธิตวิธีการเล่น และวางแผนการจัดกิจกรรมจากสื่อและอุปกรณ์ต่างๆ รวมถึงสร้างข้อตกลงในการเล่นเก็กีฬา เปิดโอกาสให้เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรม โดยครูคอยชี้แนะ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการช่วยเหลือ การแบ่งปัน ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น 3) ขั้นสรุป เป็นขั้นที่เด็กได้ผ่อนคลายและทบทวนกิจกรรม

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปร ซึ่งตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมเก็กีฬาที่ส่งผลต่อตัวแปรตามคือพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย โดยกรอบแนวคิดแสดงดังแผนภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยด้วยเก็กีฬา โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กปฐมวัยอายุ 5 - 6 ปี โรงเรียนอนุบาล Huilong Yayuan เขต Longgang เซินเจิ้นมณฑลกว่างตุง จำนวน 15 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ 2 ชนิดได้แก่

1. แผนการจัดกิจกรรมเก็กีฬา
2. แบบประเมินพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการแบ่งปัน ด้านการช่วยเหลือ และด้านความร่วมมือ

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพของกิจกรรมเกมกีฬา เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเกมกีฬา ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำหรับเด็กอายุ 3 – 6 ปี

1.2 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมเกมกีฬา และนำแผนการจัดกิจกรรมเกมกีฬาที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ได้แก่ 1. จุดประสงค์การเรียนรู้รวมข้อ 1 - 3 เป็นข้อเดียวกัน 2. เพิ่มแบบประเมินพฤติกรรมอื่นๆ ตามแต่ละแผน 3. ควรระบุจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มในแต่ละแผน เนื่องจากจำนวนอาจส่งผลถึงพฤติกรรมการแสดงออกของเด็ก

1.3 นำแผนการจัดกิจกรรมเกมกีฬาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านพิจารณาความถูกต้องและครอบคลุมของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสมของกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน ได้คะแนนเฉลี่ยที่ระดับ 4.80 ความหมายเหมาะสมมากที่สุด

1.4 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมเกมกีฬา เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

2 การสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักการ สมรรถนะ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย สร้างแบบประเมินพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย มี 3 ระดับ คือ ดี พอใช้ ควรส่งเสริม จำนวน 18 ข้อ และคู่มือแบบประเมินพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย

2.2 นำแบบประเมินพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC และคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม

2.3 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC = 0.80 และผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ คือ 1. ปรับการประเมินทักษะด้านความร่วมมือข้อที่ 1 เพิ่มเป็นการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน 2. พฤติกรรมในแต่ละด้านและรายการประเมินต้องสอดคล้องกับนิยามศัพท์และทฤษฎี

2.4 จัดพิมพ์ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบแผนการทดลองแบบ Pre - Experimental Design ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแล้วเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายด้วยตนเองโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. เตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัย โดยทำการปฐมนิเทศกลุ่มเป้าหมาย ชี้แจงขั้นตอนในการจัด กิจกรรม เกมกีฬาให้ฟังอย่างละเอียด เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรม รู้บทบาทหน้าที่และความสำคัญของ กิจกรรม

2. สังเกตและประเมินพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยของกลุ่มเป้าหมายขณะทำกิจกรรม โดยยังไม่ ปรับใช้กิจกรรมเกมกีฬาในสัปดาห์ก่อนการทดลอง โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้สังเกตเป็นผู้วิจัย

3. ทำการประเมินพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย (Pre - test) ด้วยแบบประเมินพฤติกรรมด้าน สังคมของเด็กปฐมวัย

4. ดำเนินการจัดกิจกรรมเกมกีฬาตามแผนการจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา ในการทดลอง 8 ครั้ง

5. สังเกตและประเมินพฤติกรรมด้านสังคมของกลุ่มเป้าหมาย (Post - test) โดยสังเกตระหว่างการทำ กิจกรรมและหลังการทำกิจกรรมเกมกีฬา

6. นำคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยไปวิเคราะห์ โดยวิธีการทางสถิติและ สรุปผลการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพ ของเครื่องมือด้วยความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และค่าความเชื่อมั่น

2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean), การหาเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation), การหาร้อยละความก้าวหน้าของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อนกับหลังการจัดกิจกรรม และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเกมกีฬา

ผู้วิจัยได้นำคะแนนของแบบประเมินพัฒนาการทางด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย โดยรวมและรายด้านทั้ง ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเกมกีฬามาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยในภาพรวมและรายด้านก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเกมกีฬา

พฤติกรรมด้านสังคม	N	K	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		ร้อยละของ ความก้าวหน้า
			$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1. การแบ่งปัน	15	6	3.86	0.74	5.33	0.72	59.00
2. การช่วยเหลือ	15	6	3.53	0.51	4.93	0.59	53.90
3. ความร่วมมือ	15	6	3.73	0.45	5.30	0.77	56.86
รวม	15	18	11.13	1.71	15.46	2.09	56.58

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.2 เมื่อพิจารณาภาพรวมและรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมเกมกีฬา มีค่า $\bar{X} = 15.46$ ค่า $S.D = 2.09$ โดยมีร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 56.58 สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมเกมกีฬา ซึ่งมีค่า $\bar{X} = 11.13$ ค่า $S.D = 1.71$ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยรวมทั้ง 3 ด้าน สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมเกมกีฬา ดังนี้ ด้านการแบ่งปันก่อนการจัดกิจกรรมมีค่า $\bar{X} = 3.53$ ค่า $S.D = 0.74$ หลังการจัดกิจกรรมมีค่า $\bar{X} = 5.33$ ค่า $S.D = 0.72$ ร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 59.00 ด้านการช่วยเหลือก่อนการจัดกิจกรรมมีค่า $\bar{X} = 3.53$ ค่า $S.D = 0.51$ หลังการจัดกิจกรรมมีค่า $\bar{X} = 4.93$ ค่า $S.D = 0.59$ ร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 53.90 ด้านความร่วมมือก่อนการจัดกิจกรรมมีค่า $\bar{X} = 3.73$ ค่า $S.D = 0.45$ หลังการจัดกิจกรรมมีค่า $\bar{X} = 5.30$ ค่า $S.D = 0.77$ ร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 56.86

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเกมกีฬา พบว่า เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมด้านสังคมสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมเกมกีฬาซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมเกมกีฬาเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้น ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

กิจกรรมเกมกีฬา เป็นการจัดกิจกรรมการเล่นเกมที่มักมีกฎ กติกา อย่างชัดเจนแต่ไม่ซับซ้อน เป็นการประยุกต์ทักษะพื้นฐานทางกีฬาเข้ามาร่วมด้วย โดยครูสอดแทรกให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการช่วยเหลือ การแบ่งปัน ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ทำให้เด็กเกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลาย เกิดการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมกระบวนการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ที่เน้นการพัฒนาเด็กทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างเป็นองค์รวมและสมดุลครบทุกด้าน ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม สนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัวจากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การเล่น การทำงานกับผู้อื่น ฯลฯ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ และ

การพัฒนาสังคมนิสัยของเด็กปฐมวัย เป็นการพัฒนาให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน มีนิสัยรักการทำงาน รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น รวมทั้งระมัดระวังอันตรายจากคนแปลกหน้า ให้เด็กได้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างสม่ำเสมอ รับประทานอาหาร พักผ่อนนอนหลับ ขับถ่ายทำความสะอาดร่างกาย เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎกติกา ข้อตกลงของส่วนรวม เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของกรรณิการ์ สุริยะมาตร (2560) ที่กล่าวว่า เด็กมีความต้องการเล่นกับเพื่อน ต้องการแสดงออก โดยการเล่นละครที่แต่งขึ้นเองหรือเลียนแบบและต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้ใหญ่ ซึ่งการเปิดโอกาสให้เด็กได้เล่นละครโดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นชักนำ โดยการจัดกิจกรรมและจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม จะเป็นการเอื้อต่อการพัฒนาทุกด้านอย่างเป็นระบบ รวมทั้งพฤติกรรมด้านสังคม อันจะนำมาสู่การแสดงพฤติกรรมอย่างเหมาะสม

พฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเกมกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการร่างกายสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมทุกด้าน สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. การแบ่งปัน ก่อนทำการทดลองเด็กบางคนจะชอบยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ไม่ชอบแบ่งปันของเล่น สิ่งของเครื่องใช้ให้กับผู้อื่นเล่นหรือใช้ด้วย จะเก็บไว้เล่นหรือใช้คนเดียว ชอบเอาของเล่นมากอดไว้หวงไว้เล่นคนเดียว ไม่ให้เพื่อนเล่นด้วย ไม่รู้จักการแบ่งของเล่นให้เพื่อนเมื่อเพื่อนขอหรือส่งให้เองโดยที่ยังไม่ถูกร้องขอ ในขณะที่เล่นของเล่นไม่มีการสลับกันเล่นกับเพื่อนโดย หลังจากที่ได้จัดกิจกรรมเกมกีฬา พบว่า การจัดกิจกรรมเกมกีฬาที่มีกฎ กติกา อย่างชัดเจนแต่ไม่ซับซ้อน เป็นการประยุกต์ทักษะพื้นฐานทางกีฬาเข้ามาร่วมด้วย โดยครูสอดแทรกให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการแบ่งปัน การพูดชักชวนให้เพื่อนร่วมใช้วัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมร่วมกัน การพลัดเปลี่ยนอุปกรณ์กันในการทำกิจกรรม ตลอดจนให้เพื่อนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ให้เด็กได้เรียนรู้ถึงการแบ่งปันผ่านการจัดกิจกรรม เด็กสามารถแสดงพฤติกรรมทางสังคม ด้านการแบ่งปันอย่างเห็นได้ชัดจนมากยิ่งขึ้น ดังที่มณีธนา นิตยสุข (2563) กล่าวว่า เกมเป็นการเล่นที่มีกฎ กติกา อย่างชัดเจน แต่ไม่ซับซ้อน โดยสามารถสร้างวิธีการเล่นขึ้นเองได้ ได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ทำให้ผู้เล่นเกิดความสุข สนุกสนาน เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และสามารถนำเกมไปทำเป็นใช้ได้ในทุกโอกาส ทุกสถานที่ และใช้ได้กับบุคคล ทุกเพศทุกวัย โดยเกมจะเป็นพื้นฐานนำไปสู่ทักษะทางกีฬา ทำให้เด็กได้เรียนรู้ถึงการให้อภัย การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น การแบ่งปันสิ่งของ สอดคล้องกับจริยา สันตานนท์ (2553) กล่าวว่า พัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัยเกิดจากการเรียนรู้ประสบการณ์รอบๆ ตัว การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม ซึ่งสังคมของเด็กวัย 3 - 6 ปี เริ่มสร้างเอกลักษณ์ของตนเองสามารถแสดงความรู้สึกและพฤติกรรมที่เหมาะสมในสภาพแวดล้อมต่างๆ สามารถพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมให้เกิดการเรียนรู้ในการเข้าสังคม มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น รู้จักสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อน และปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขและจากทฤษฎีพัฒนาการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคลของชัลลีแวน ได้กำหนดขึ้น

พัฒนาการจากพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และประสบการณ์ส่วนตัวระหว่างบุคคล และการเรียนรู้ที่เกิดจากตัวบุคคลกับสิ่งแวดล้อมเป็นระยะๆ ตามช่วงวัยของอายุ ดังนั้น การพัฒนาสัมพันธ์ทางสังคมควรคำนึงถึงวัยและอายุของเด็กแต่ละบุคคล เพื่อส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัวสามารถปรับตัวได้ดี เหมาะสมตามวัยในแต่ละช่วงอายุ

2. การช่วยเหลือ ก่อนทำการทดลองเด็กบางคนจะค่อยช่วยเหลือ สนับสนุน หรือพูดให้กำลังใจเพื่อนในการทำกิจกรรมต่างๆ เมื่อทำกิจกรรมหรือเล่นของเล่นเสร็จก็จะลูกและเดินหนีทันที ไม่ช่วยเพื่อนหรือครูในการเก็บอุปกรณ์เมื่อสิ้นสุดกิจกรรม หลังจากที่ครูจัดกิจกรรมเกมกีฬา พบว่า การจัดกิจกรรมเกมกีฬาที่มีกฎ กติกา อย่างชัดเจนแต่ไม่ซับซ้อน เป็นการประยุกต์ทักษะพื้นฐานทางกีฬาเข้ามาร่วมด้วย โดยครูสอดแทรกให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการช่วยเหลือ การให้คำแนะนำวิธีการทำกิจกรรมแก่เพื่อน พูดให้กำลังใจ หรือสนับสนุนเพื่อนในการทำกิจกรรม ช่วยเพื่อนหรือครูในการเก็บอุปกรณ์เมื่อสิ้นสุดกิจกรรม ให้เด็กได้เรียนรู้ถึงการช่วยเหลือผ่านการจัดกิจกรรม ซึ่งเด็กสามารถแสดงพฤติกรรมทางสังคมด้านการช่วยเหลืออย่างเห็นได้ชัดเจน ดังที่สุมาลี บัวหลวง (2557) กล่าวถึงพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้จากการเล่นกับเพื่อนนั้น สามารถส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมของเด็กได้ ซึ่งการเล่นเป็นวิธีการส่งเสริมกระบวนการทำงานและการอยู่ร่วมกัน สอดคล้องกับ วิชัย ประมูลจักโก (2561) กล่าวว่า เกมมีประโยชน์ด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านร่างกาย ส่งเสริมทักษะการเคลื่อนไหว สุขภาพแข็งแรง มีความคล่องแคล่วว่องไวและมีบุคลิกภาพดี ด้านอารมณ์ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ผ่อนคลายความเครียด ด้านสังคม ช่วยให้ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น เข้าใจคนอื่น ส่งเสริมความสามัคคีมีน้ำใจช่วยเหลือสังคมด้านจิตใจ ทำให้สุขภาพจิตใจดี ไม่เครียด มีเหตุผล มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดี ด้านสติปัญญา มีไหวพริบ ปฏิภาณ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ได้ดี สำหรับเกมกีฬาสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญยิ่งต่อการฝึกทักษะและช่วยให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน การเล่นเป็นวิธีการหนึ่งส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้และช่วยพัฒนาทักษะต่างๆรวมทั้งเป็นการส่งเสริมกระบวนการทำงานและอยู่ร่วมกัน ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม เกมทางพลศึกษามีหลายชนิด ซึ่งรวมทั้งการฝึกบริหารร่างกายประจำวัน แต่นำมาฝึกทักษะอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะเช่น ฝึกจับพัง ฝึกทำตามทิศทาง ฝึกการมีส่วนร่วมสำหรับเด็กเล็กๆ จะเห็นได้ว่าการเล่นเกมสำหรับเด็กเล็กๆ กฎ กติกา ต่างๆกำหนดไว้ง่ายไม่ยุ่งยากซับซ้อน ฉะนั้นการเลือกเกมที่จะนำมาสอน ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการเล่น อายุร่างกาย ความสนใจ และความสามารถของเด็ก อาคารสถานที่จะต้องมีความเหมาะสม จำนวนผู้เล่น อุปกรณ์การเล่น รวมถึงกฎกติกาการเล่น ก็ต้องเหมาะสม การสอนเกมจึงต้องมีลำดับขั้นตอนโดยเริ่มตั้งแต่การอธิบายวิธีการเล่น การสาธิตให้เด็กดูจนเกิดความเข้าใจ หากไม่เข้าใจก็ต้องซักถามให้เข้าใจก่อนการเล่น

3. ความร่วมมือ ก่อนทำการทดลองเด็กบางคนจะไม่ค่อยสนใจร่วมกิจกรรมจะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง บางครั้งไว้วางใจวางปาลังของเมื่อถูกเพื่อนหรือคนรอบข้างขัดใจ จะแยกตนเองออกจากเพื่อน วิ่งออกไปนอกห้องเวลาที่เพื่อนไม่ให้เล่นของเล่นด้วย ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงของห้องเรียน หรือข้อตกลงของการ

ทำกิจกรรมต่างๆ ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางในการทำกิจกรรม หลังจากทีครูจัดกิจกรรมเกมกีฬา พบว่า การจัดกิจกรรมเกมกีฬาที่มีกฎ กติกา อย่างชัดเจนแต่ไม่ซับซ้อน เป็นการประยุกต์ทักษะพื้นฐานทางกีฬาเข้ามาร่วมด้วย โดยครูสอดแทรกให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในเรื่องความร่วมมือ การปฏิบัติตามข้อตกลง ยอมรับฟังและทำกิจกรรมร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกันจนสำเร็จ ให้เด็กได้เรียนรู้ถึงการให้ความร่วมมือผ่านการจัดกิจกรรม ซึ่งเด็กสามารถแสดงพฤติกรรมทางสังคมด้านความร่วมมืออย่างเห็นได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังที่เอกศักดิ์ เสงสุโข (2559) กล่าวว่าเกมกีฬาสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นกิจกรรมการเล่นที่มีกฎ กติกา อย่างชัดเจน แต่ไม่ซับซ้อน โดยเป็นเกมที่ประยุกต์ทักษะพื้นฐานทางกีฬาเข้ามาร่วมด้วย ทำให้เด็กเกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลาย เกิดการเรียนรู้พัฒนาทักษะต่างๆรวมทั้งเป็นการส่งเสริมกระบวนการทำงานและอยู่ร่วมกัน ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยมีกระบวนการเล่นที่หลากหลาย และการเลือกเล่นเกมจะต้องเหมาะสมกับวัยของเด็ก ความสนใจ และความสามารถของเด็ก อาคารสถานที่จะต้องมีความเหมาะสม จำนวนผู้เล่นอุปกรณ์การเล่น รวมถึงกฎกติกาการเล่น ก็ต้องเหมาะสม สอดคล้องกับสุมาลี บัวหลวง (2557) ได้ศึกษาผลของการใช้เกมการเล่นกลางแจ้งที่มีต่อพฤติกรรมร่วมมือของเด็กปฐมวัย เปรียบเทียบพฤติกรรมร่วมมือของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเกมการเล่นกลางแจ้ง ภายหลังได้รับการจัดกิจกรรมเกมการเล่นกลางแจ้ง เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมร่วมมือสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมเกมกีฬาสำหรับเด็กปฐมวัย ครูผู้สอนต้องเข้าใจธรรมชาติ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กปฐมวัย ต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกอย่างเต็มความสามารถ ยึดหยุ่นกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม

1.2 การพัฒนาพฤติกรรมด้านสังคม ผู้จัดกิจกรรมควรทำความเข้าใจและศึกษาแบบประเมินพฤติกรรมด้านสังคม

2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมเกมกีฬา ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านอื่นๆ ของเด็กปฐมวัย เช่น ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านสมาธิของเด็กปฐมวัย เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยในกลุ่มอายุอื่นๆ หรือเด็กพิเศษ ที่ใช้การจัดกิจกรรมเกมกีฬา

เอกสารอ้างอิง

- กรณิการ์ สุริยะมาตร. (2560). การพัฒนากิจกรรมเสริมตามแนวคิดของไฮสโคป ในการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กุลยา ก่อสุวรรณ. (2553). การสอนเด็กที่มีความบกพร่องระดับเล็กน้อย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จรรยา สันตานนท์. (2553). การพัฒนาสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรม การวาดภาพ ต่อเติมจากภาพปะติดเป็นกลุ่ม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นุชรี บัวโค. (2562). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มณีนุชา นิตยสุข. (2563). ผลของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เกมนำไปสู่กีฬาที่มีต่อสมรรถภาพ กลไกของนักเรียนประถมศึกษาของนักเรียนประถมศึกษา. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย ประมูลจักโก. (2561). การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบใช้เกม สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2. หลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุมาลี บัวหลวง. (2557). ผลของการใช้เกมการเล่นกลางแจ้งที่มีต่อพฤติกรรมความร่วมมือของเด็กปฐมวัย. ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เอกศักดิ์เฮงสุข. (2559). ศักยภาพของชุมชนในการสร้างเสริมสุขภาพด้วยการออกกำลังกายของผู้สูงอายุ. *SDU Research Journal Science and Technology*, 10(3), 129-142.